

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 7 grudnia 2020 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego

(druk nr 281)

I. Cel i przedmiot ustawy

Uchwalona przez Sejm ustawa o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, nowelizuje ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1380 oraz z 2020 r. poz. 471), dalej "specustawa lotniskowa", wyłącznie w zakresie art. 4a. Przepis ten określa termin, w którym zakładający lotnisko, zarządzający lotniskiem lub Polska Agencja Żeglugi Powietrznej mogą złożyć wniosek do właściwego wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego. Specustawa lotniskowa przewiduje jako termin końcowy składania wniosków dzień 31 grudnia 2020 r. Opiniowana ustawa wydłuża termin na składanie przedmiotowych wniosków do 31 grudnia 2025 r.

Nowelizacja ma wejść w życie z dniem 31 grudnia 2020 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 21. posiedzeniu w dniu 27 listopada 2020 r. Projekt ustawy (druk sejmowy nr 761) stanowił przedłożenie rządowe. Marszałek Sejmu w dniu 19 listopada 2020 r. skierował powyższy projekt do prac w Komisji Infrastruktury. Komisja po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2020 r. wniosła o jego uchwalenie bez poprawek (druk sejmowy nr 774).

Drugie czytanie odbyło się na 21. posiedzeniu Sejmu w dniu 27 listopada 2020 r. Niezwłocznie przystąpiono do trzeciego czytania. Sejm uchwalił ustawę w przy 413 głosach za, 34 przeciw i 5 wstrzymujących się.

III. Uwaga

Zgodnie z art. 2 ustawa ma wejść w życie z dniem 31 grudnia 2020 r. Termin ten został skorelowany z upływającym w tym dniu terminem na składanie wniosków na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego, w celu wyeliminowania sytuacji, w której przez pewien okres czasu przedmiotowe wnioski nie mogłyby być składane, gdyby ustawa weszła w życie po 31 grudnia br.

Zabieg taki nie budzi wątpliwości w zakresie zastosowanej techniki legislacyjnej, jednakże rozpatrując go w kontekście konstytucyjnych terminów, które przysługują Senatowi i Prezydentowi RP na odniesienie się do ustawy, należy uznać, iż niemożliwe będzie pełne ich wykorzystanie przez uprawnione podmioty.

Zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Senat w ciągu 30 dni od dnia przekazania ustawy może ją przyjąć bez zmian, uchwalić poprawki albo uchwalić odrzucenie jej w całości. Wykorzystanie przez Senat w całości przysługującego mu 30-dniowego terminu, w szczególności gdyby w efekcie prac nad ustawą zostały przyjęte poprawki, całkowicie uniemożliwi Prezydentowi skorzystanie z 21-dniowego terminu na podpisanie ustawy, przysługującego mu na mocy art. 122 ust. 2 Konstytucji.

Warto przy tym wspomnieć, że Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 17 lipca 2019 r. (Kp 2/18) stwierdził, że określenie daty wejścia w życie ustawy z pominięciem zagwarantowanego Prezydentowi terminu podjęcia decyzji w przedmiocie podpisania ustawy stanowi wystarczającą przesłankę do stwierdzenia, iż ustawodawca uchybił standardowi demokratycznego państwa prawnego w aspekcie nakazu zachowania odpowiedniej *vacatio legis*, a tym samym naruszył art. 2 Konstytucji. Nie kwestionując celowości nowelizacji, należy zaznaczyć, iż projektodawca nie uwzględnił konstytucyjnych terminów przysługujących poszczególnym podmiotom w procesie stanowienia prawa.

Renata Bronowska

Główny legislator